

સુધરેલાનો સંતાપ

—અને—

ફેશનની ફેલેતી.

હિંમત દાદ આનો.

વેપારી બાંધએને ખાસ ઉપયોગ.

વાંચો અને જિજ્ઞાસો !

સો સાર અને એક કરાર !

નાહક વધારે મનકમરેક લગી હેનાવ ન થાઓ.
વ્યાજથી આપવત વેરો ભરવામાં તેમજ મનકમરેકને
લગતા દરેક કામકાજમાં અનારી સલાહ અને મદદનો
લાભ હોયો.

કાચું ના.સું, નોંધ, લાગરી, આંટડાઓ, બાટો
અને રસીદો ઉપરથી કરારી તેમજ પાકા નાપાતા
ચોપરાઓ દેવાર હરી આપનાર તેમજ દરેક વેપારી-
આના ચોપરાઓ દુકાને વેર અગર આપીસે આવી
તપાસી આપનાર મારકેટના લેણામાં તદ્દન નગદીક અમે
એકજ છીએ.

એકવાર કામ સોંપી તમારા અમૃદ્ય વખત અને
પૈસાનો બચાવ કરો.

આપીસ : -
સર મંગલદાસ મારકેટ
સુખદ નં. ૨

શુકલ એન્ડ કો.
પબ્લીક એકાઉન્ટન્ટસ
મનકમરેક એકરપટર્સ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૧૨૦૮ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ સુધરેલાં સંતાપ

વિષય ૧૦૧૧

જાહેર આનરમાં

સુધરેલાના સંતાપ
વિધાપાઠ

—અને—
ફક્તની ફજેતી.
જાગ ર જો.

શ્રી કીર્તીરાઈટ-સંગ્રહ

સંગ્રહ કરી છપાવનાર,
નરનથંદ કમનસાલ શાહ,
ખલાસી ચણા, હરખચંદ કપુરચંદના
માળામાં—સુંબઈનં. ૩

સંવત ૧૯૬૦ સને ૧૯૨૪
પ્રત ૫૦૦૦ આવૃત્તી ર છ.

સુરત, ખરાનપુરી ભાગ્ય ભાણ્યાણી
પોળમાં આવેલા શ્રી "અંગીક વીજ્ય"
પ્રીન્ડીંગ પ્રેમમાં હરજોગનદાસ
હરજોગનદાસે છાપ્યું.

શ્રી મુત ૦-૧-૬

કાઠીયાવાડી ખપ્પતર

યાને

બેદરકાર સ્ત્રીયોનું લાડકાપણું.

ચાહે બાલો યાન બાલો-એ રાગ.

પચદાશ બે નહોતી, પરણ્યા તમે શું કરવા
 ઘડપણુ વિષે છબીડી. પરણ્યા તમે શું કરવા-પચદાશ
 બે પુત્ર છે રૂપાળા, વહુ એક છે રૂપાળી,
 ત્યારે જીવાન ભેરી, પરણ્યા તમે શું કરવા—પચદાશ
 ઘરની મજૂરી; કરવા જરીએ નથી હું આવી
 કમ્મરપટો ચઢાવી, પરણ્યા તમે શું કરવા—પચદાશ
 જુઠા બતાવી બહાના રૂપીયા લઈશ છાના,
 મારા જેવી હડીકી પરણ્યા તમે શું કરવા—પચદાશ
 પંદર હજાર વાળી મોટર મંગાવી આપો
 ઈશકી બની અત્યારે પરણ્યા તમે શું કરવા—પચદાશ
 સુજને વહુ, લી વાતો પ્રીય ઊંઘ છે તમેને
 ફેંટો પીરોઝી બાંધી પરણ્યા તમે શું કરવા—પચદાશ
 બે વર્ષમાં તમારી કાયા પડી જવાની
 તણ દઇ પ્રભુ સમરવા પરણ્યા તમે શું કરવા-પચદાશ
 જયરામ છે તમારો જયરામના તમે છે
 જયરામને વિસારી પરણ્યા તમે શું કરવા—પચદાશ

આવન ર

વનિતા વૈભવ.

પ્રથમ.

ભરતખંડની ભવ્ય ભુમીપર દીવ્ય નારીઓ ની રપતી,
પતી વિના કોઈ અન્ય પુરૂષપર નજર જરી પણ ના કરતી.
પરમ પવિત્ર મુશીલજ શાશ્વી શતી સરખુ તેજ હતું,
પુણ્ય ભાવન પ્રગટ થઇને દર્શન કરવ દીલ થતું.
ઘણી સતીઓ હતી સાધવી અખંડ કીર્તિ હલ રહી,
પતી ભક્તિથી વાયક સિદ્ધ થઈ અભાનો અવતાર સહી.
આધુનીક અભળાનું આજે ચીત્ર જરી અહીં આજેખું,
વીપરીત પંથે નાર નિચરતી હું મારી દ્રષ્ટે દેખું.
એક સમયપર માર્ગ વિશે કોઈ નાર ઉપર મમ નજર પડી,
અહરથે હશે કે નહી શંક એ શંકા મનમાં થઈ ખડી.
વસ્ત્રાશુપણ ઠાઠ માઠ પણ નર્વન પ્રકારે યુક્ત હતો,
કરી કદપના ઘણી ઘણી પણ નિર્ણય જરીએ નાજ થતો.
શીર ફેરા વાળોના ઝુલકાં કપાળ ઉપર ઝુલ્કી રહ્યાં,
મધ્ય ભાગને સેથો સુકી બાબુપર બીજ પાંડ્યા.
અતીશે ખારીક વસ્ત્ર પહેર્યું નાર નથી કાંઈ લજવા લી,
જાહરૂપાળી આજ બની છુ મારી મનમાં હરખાતી.
ઝોર બહનનું શુભાન આવ્યું તન મનાટ તનમાય થતો,
આર આંખળની યોગી વિના અન્ય ભાવ સહુ દેખાતો.

કુમ્મર નીચે નથી ધાતરો ઝીણુ વસ્ત્ર ફેરકે છે,
 છાત્રવલથી છાણુ જ ગે! સૂ જન નજરે નિરખે છે,
 પાન તણી પટ્ટો ચાવીને અધરે રકડમય કીધા છે,
 ચપળ નયનમાં અંજન આજયું સૌના મન હરી લીધા છે
 ચરણુ વિષે ચાંદીની ધુસરી ઝમઝમ કરતી વાગે છે,
 સપાટ પહેરી જાય સપાટે વેશ્યા સરખી લાગે છે.
 શકા મનમાં સજ્જડ થક કે કોણુ હશે એ નાર નકકી,
 તપાસ કરવા પાછળ ચાડ્યો ખમર મગી સરવે ધકી.
 પુછીને ત્યાં નિશ્ચય કીધું રમણુ મહેલમાં વસ્તી છે,
 અમુક શેઠની ધન્ય પત્ની એ વૈભવને ભોગવતી છે.
 ધન્ય શેઠને ધન્ય શેઠાણી ધન્ય તમારા વેલવને
 ધન્યવાદ તે શા શા આયુ' કેમ જગાડો છો ભવને.
 અનુકરણુ આ ક્યાંથી લાવ્યા દેશ તમારા ભાર સહે,
 અવર દેશની કોઈ પ્રજા નહીં છતે કાપડે નગન ફેરે.
 શુદ્ધ જીવનનો વેલવ તારો દેશતણું કંઈ દ્રવ્ય હરે,
 ગોપાળે તો ઘણું કહ્યું છે શાણુ વાંચી હૃદય ધરે.

ગાયન ૩

સીની ફેશન.

ગાજલ—કવ્યાલી.

ખનીને નાર નખરાંમાં ફરીશું શહેર ખજારે
 મુકીશું સાજને કારે ફરીશું રોકથી ભારે...

ન જોશું જોડ કે કાકા ન જોશું સાસુ ને સસરા...
 સર્વેની લાજને છોડી વળી બે કંચણ ખાસ...
 જઈશ હું કંઈની સાથે બેસીને ઘોડા ગાડીમાં...
 કરીશ હું રામાને હુકમ ચાલો ગાડી વાડીમાં...
 જઈશ હું નિત્ય ફરવાને પહેરી પોલકા ચોળી
 વળી છુટને પગે ઘાલી છે ચણીયાની બલીહારી...
 અત્તર તેલની બલીહારી સુગંધી છે ઘણી સારી
 પહેરી સાડી હું ઝીણી બનું નાર ગુલબારી...
 જઈશ હું છેલ્લી સાથે નકી નાટક જોવા સાર
 શીખીશ હું ચાલ લેટકાળી જણાવી લોકને ખ્યાર...
 બબલું પેટી હું ફકકડ વળી સીતાર પાણુ સુતરો.
 વળી તજલા ને ઠીકરૂ મા બબલું સુર પી મધુરો...
 હમારી આર્થ બાનું બતવું મરીએ ફેશન
 વહે જાગવાન એ વાણી ખરું બુધરેનું લેશન...

ગાયન ૪.

સીનો સુધારો.

ગઝલ ફેવાલી.

લગાવું આપ-કુ-ટેટ ફેશન લઈ સંસારનું લેશન...
 કરું હૈસા ખાતર સહુ કાજ બચકર મામલો છે આજ

મળે કોઈ દામ દેનારાં મારા પુણ્યો મુટનામાં
 માડું સ્વર્ગ છે એમાંજ ભયંકર મામલો છે આજ
 કહું છું હીસ્તરી મારી સાંભળજો હેતને લાવી
 કરું હું કમ સદા એવાંજ ભયંકર મામલો છે આજ
 હું કંઈ પ્રેમ નવ આહતી અરેરે દામથી મોહતી
 કરું ચૌવન રંગીલો સજ ભયંકર મામલો છે આજ
 વળી એકટરો આવે શીખાવે આલ મન ભાવે
 હું પણ મોહતી તેમાંજ ભયંકર મામલો છે આજ
 અઢારે જાત નવ જોતી હીન્દુ પારસીથી મોહતી
 લઈ પૈસા કરું હું નાચ ભયંકર મામલો છે આજ
 કર્યો છે આજનો વાયદો જવાનું નેક મારે તો
 ન રાખું હું કોઈની લાજ ભયંકર મામલો છે આજ
 લોકોના મન હરવાનાં નાણા લઈને ફસાવાની
 શુભ કામ કરું હું આજ ભયંકર મામલો છે આજ
 બીજા ધંધાથી નવ કાંઈ સાર મારો ઉત્તમ એ વેપાર
 વડે જગવાન એ વાણી મોકાણો છોડજો શાણી

ગાયન ય

ફેશનની ફજેતી.

રાગ સવરધયા.

અલમિલી મુંગઈ નગરીમા ચોખીન પુરૂષો બહુ પસે,
 અલ તમાંગે મારી રાખતા લાલ મુઠ્ઠેજ ફેરે.

પગાર મળતો પચીસનો ને મુઠરેલામાં પંકાવું,
 દોસ્તદારની સાથે કરતાં પૈસા ખરચી વખણાવું.
 દેવ વિષે કંગાલ સ્થીતી ને ઉઠર તણું ફાંફાં પડતાં;
 કમાઈ કરવા કારણ દીકરો માત પિતા અહીં મોકલતાં.
 ભણ્યા ગણ્યા કઈ ઝાંઝુ નહીં તે દુકં પગારે પ્રસન થયા
 મુંબઈ નગરે મઝા માણવાતરંગ દીલમાં બહુ કર્યા
 દસ મળતાં દસમાં નીબળું પંદરમાંએ પંદર પુરા
 પચીસ મળતાં પાઈ બચે નહીં તોએ થોપ રહે અધુરા
 બે રૂપીયાનું કપડું લાંબુ સીવાડતાં મનમાં બીધા
 અપ-ટુ-ડેટ રીવવાનું ખાતું અહીં રૂપીઆ ત્યાં લીધા
 એ અનુસારે કપડાં કરતાં પૈસાની ખુવારો કીધી
 ત્યાર પછી ઘોળીની એણે મુલાકાત જલદી લીધી
 એક આનામાં સદુ ધોસે મુજને તે તો નહિ ફાવે
 વોશીંગ કંપની ગ્લેઝ કરે છે ચક્રચક્રાટ અગિયે આવે
 હબમની પણ વધી કમાણી નવિન તરેહના કેસ કટે
 તેલ લગાવી ચોળ એલ્યા મુજ માથા કેરું દર્દ મટે
 માત પિતાને વધાર કાજે તેલ જરાએ ની મળતુ
 બોટો ખાલમાં એમલક નાંખે રીર તેલ ચાતું મળતુ
 મુઝાયા ત્યારે મુંબાઈ આવ્યા મુંબઈમાં નહીં રે લેણું
 કમાણી તો ઉઘી ગઈ પણ રહામું થયું મે બહુ દેણું
 પગાર કરતાં ખર્ચ વધ્યો ને કરજ વીધે પ્રધી સંપત્તિ

તેમાંથી જયરામે આખર જોરી કરવા વીચાર કર્યો
 શેઠ તાણી ઉધરાણી કરતાં ભાગી જવાનું નક્કી થયું
 એક દિવસ બહુ રૂમીયા આવ્યા લઈ જવા દીલ કલયાયું
 નોટ ભરી ખીસ્સામાં એણે સ્ટેશન પર ચીપોબ્જ ગયો
 હર દેશની ટીકીટ દલાવી પોલીસને સંદેહ થયો
 સરસામાન કંઈ પાસ નથી ને ક્યાંથી નાસી આવ્યો છે
 ખતાવે તારા જેને જલ્દી રૂમીયા ક્યાંથી લાવ્યો છે
 પકડાતાં એવીનો પુરો માલુમદે સમ્મ કરી
 પંદર રૂકા ખેંચી માર્યા છાટી મુક્યો દયા ધરી
 સુંબહ નગરે ગયા માણુનો ઇન્જમત વીનાનો થઈ બેઠો
 પુના દેશને સમ્મ ગયો તે જોવાળે નગરે દીઠો

જામન દ.

ડાંગીનો પોઠાર

મનોહર હુણ્ડુ તારું નિહાળ્યું જયારથી પ્યારો
 નથી ગમતું મને વડીએ બન્યું છુરી દશા મારો
 મદન બાળે બદન મારું દિવસને રાત હે બાલી
 કયા તેના જરા લાવી રતિ રસની પીલા પ્યારી
 કહેલી સખ રજ કીજે મળીશ આવી પૂચીત વાલા,
 દિવસ તેને બહુ ચિંત્યા દશે કરી વાચકા ઠાલા
 વચન તે વંશ આવેલું સહી શું પેડું પાતાળે

બની તું હવે બેઠી પુરનું વેર શું વાળે
 :અરે એથી બહેતર છે ઉતારી લે તું આ ગરદન
 નથી ના હું બેઠોલી બહુ તુમને હું લન મન ધન
 દિવાનો પ્રેમમાં તારા બન્યા છે હું મહાદેવી
 જીવર બળી જાગ્યા ધાયે છે કથા એ ક્યાં જઈ કહેવી
 સુતા છું સ્નેહ કંટકની કરી સૈયા હું તો શાણી
 નહિં છોડી હાથે છુટે હૃદયની તું થઈ શાણી
 ભલે જવાર કે જીવ લે જામાં થોચીને જાગર
 પુરાયો પ્રેમ પિંજરમાં હવે દીલ ચડાય તે છું કર
 દોકોરો તજીને જાણ છે સમજણીને શું સમજાવું
 વચન આપી પછી વાલી પટે નાં બેવશ થાઉં.

ગાયન ૭.

મારી સજની તું ક્યાં રમી આવી રજની સાચું બોલ
 બોલ બોલ
 શાણી સૈયર તુ શીદને આજ ચડાવે કેડો દોડ દોડ છેડ
 હમણાં માળા ગુથલી હતી તે હમણાં કેમ કંઈ માળી
 પરમેશ્વો તને ક્યાં વળ્યો તારી ભમર ક્યાં લી બાણી
 —સાચું ૧
 કાળો ભમરો શીર પર બેઠો કિરાડલાં ગાભરાણી
 લાપોટો જઈ છુટી ગઈ માણી ભમર ત્યાં લી બાણી કેડો ૨

કસ્તુરી તારા અંગે મહેકે કુમમ કળીનાં હારો
 નયન રહ્યા છે નારી નવેલી મળીયો કોણ ઠગારો-સાયુ ૩
 અંદ્ર સરોવર નહાવા ગમતી વાટે મળ્યો એક માળી
 છાબ ભરીને ગજરા આપ્યા હું તો તમથી હારી કેડો. ૪
 આ ચોળી અતલસની પહેરી સમયરે વખાણીલ
 ચોળીની કસ કયાં તુટીતું આવડી કયાં ચોળાણી-સાયુ ૫
 હમયું માફં દુખવા આંચું વાયે કરીને કાપુંલ
 પીસા ટાળવા કાશ્વ મેં કળે કરીને ચાંચું-કેડો. ૬
 આવડાં પુષ્પ કયાંથી વાટે તુજને કેને આપ્યાંલ
 એવો રંગરશીયો કોણ મળીયો પ્રેમ કરીને યાપ્યાં-સાયુ ૭

ગાથન ૮

ફેશનબાઈ.

ફેશન બાઈ તો બન્યા ફેન્સી નીકળ્યા છે આજે ફરવા
 સફેદ લેંગો સફેદ સાડી સફેદીયાના ચીત હરવા
 પોલકા હપર પલટે પટ્ટી બાલાર ને કોલર મુલે
 ઉચી એડીના બુટો તેણે ખરીદેલા બહુ મુલે
 ફેશનબાઈની ફેન્સી સાડી કુલેવરના બુટાની
 પહેરીને ભેતા પકડાયો મરણ થઈ થઈ ફાટાની
 નાટક ને સીનેમા શ્રુત્યે પાર્ટિમાં પહેલે નંબર

ટૂંક એક પક્ષ તેર કુંચીઓ લટકાવી ચાલ્યા કચર
 ફેંટા માટે ફેશન ચાલી રસ્ત મળ્યા ફકડલાલ
 મુંબઈ જેવા મહાન નગ્રમાં જેવા જેવો તાલ થયો
 ફકડ ફેશનનું બાયો થયું નકલનો તોટે રોક
 હાથ મેળવતા થઈ હેરાની ભારે થઈ છે દોડાદોડ
 ફેશનબાઈની ફેન્સી સાડી ઉધારે આજે આણી
 પવન લાગતાં ચોંટી પછડે વીક્ટોરીઆમાં વીટાણી
 ફેશન બાઈ તો મારે ફક્ત આંગ થઈ ગયા ઉધાડાં
 ઉંચી એડીના ભુટે તેને ભુટે હાલે પછાડયા,
 આવો મોટો મજક જેવા વગર વિલંબે સઉ આવ્યા
 ફેશનબાઈનો થયો ફજેતો હીપ હીપ હુરરે બોલાવ્યા
 ફકડને ફેશનનું ફારસ ચોપાટીપર રસ્તે થયેલ
 હંમપીરીયલ સીનેમા આગળ ખમીસે નજરે ભેયેલ.

ગાયન ૬

લોકડના લાડુ.

કમાલી.

સફેદ ચોળી સફેદ સાડી સફેદ ધાધરો મસમલનો
 સફેદ ગોરા ગાંઠે ચોળે સફેદ પાંચડર ભુલભુલનો
 મસમ કુંવારો કહેલોયે કે પચોળા સુખ માણે છે.

સદ્ગુણા આદિ હુકીકત થઈ તે પોતે જીવે વળાણે છે
 ગૃહસ્થ કહે છે મહારાજ આ ગાડુ તો બહુ મેલું છે
 રોજ ઉઠીને સંડ સતાવે પેમા ખાતર પોટું છે
 ત્રીશ રૂપીયા પગાર તેમાં સાત ભર્યા ઘરનું ભાડું
 પાકીટ ખર્ચ તણા દસ કાઢ્યા નકી તેર ગણી બાળું
 દાણાવાળો દેવજી આવ્યો રૂપીયા દશ તેને જારો
 બાકી રહ્યા ત્રણ તેમાંથી દાગીના ક્યાંથી થાશે
 જીવાન બધરી કહે છે એવું શા માટે પરણ્યા વાડે
 શું ઓળખતા મુજને નંડોતા નામ છબીડી છે મારું
 કંકત લોહીની હું ભુખી છું બીજું કામ નથી મારે
 કસંબી સાડી નહી લાવો તો આ ઉઠી ચાલી ખારે
 અરે ગંધેડી વિચાર કર તું છાયજના તો છે વાંધા
 હું ધોતી પહેડું છું તેમાં જીવો કેટલા સાંધા છે
 સ્વામીનાથ તમે સાચા છો સ્વધર મહારી પહેરે છે
 જીવો ધણી તેનો છે કેવો ચાર બળદને ખેડે છે
 છતાં બુઢો નિત્ય નિત્યના રૂપીયા દસ દમ કમાવે છે,
 ઘેર બેઠા જીવો બધરીને કેવા લાડ લડાવે છે,
 દેખ્યું કંઈજ નથી, મેં ક્યાં પણ ટીકીટ કહો છો તે કેવી
 નાટક જોવા જઈશ આજ હું નહિતર લાજ નથી રહેલી
 માંડ માંડ હું ઘરમાં આવ્યો ભુખ કંકડતી છે લાગી
 રાંધ્યું સીધું કંઈજ નથી ને સતાવે છે આ નામી.

જુવો ભાઈ આ શ્રદ્ધાશ્રમ તો લક્ષડના લાડુ જેવો,
ખાધા તે તો પસ્તીયાં ને અણુસમજું કહે છે કેવો
પરમારથમાં પહોંચા દેતા કેવો હોય પુરુષવે છે વોરે

એક નખરાની અંદર રૂપીયો રાંડ પડાવે છે
શુદ્ધ ચરણકા ધ્યાન લગાડે કહ્યો બેઠત હય નીચ આશનપે
કી વાર ખુલ્લો જાતે બીતરકે પ્રકાશ હોતો હય પલમે.

ગાયન ૧૦.

હીંચ રંભા.

ગઝલ.

અરે મુંબઈ તણી નારી, સજી તેં ફેનચી સાડી
ચારોના કરને ઝાલી, જતી તું પાલવે ખારી. ૧

ધણીની ધાક ના-રાખે, ફરે તું પુર ભલકામાં
કરે છે ચારથી ચારી, નચાવી નેત્ર ચારોમાં. ૨

બન્યા સ્વામી તમે મારા, થયા દીલદાર છો પ્યારા
મને સાડી તમે વહાલા, અપાવોને કહું પ્યારા. ૩

કહે જો ના જરા સ્વામી, તરત રંડા રીસાઓ છે
પડાવી પાય સ્વામીને, પછી રંડા મનાઓ છે. ૪

જતાવી રેફ થાવોને, કમકતી ચાલ તે ચાલી
જેકને સોં પુઠે કહેતા, જુઓ આ ફાંકડી ચાલી. ૫

- અહોકિંક નેણનાં બાણો, લુલાવે ચારનાં સાનો
 ઝડપથી ચાલ ચાલીને, કરે છે ગુપ્ત તે સાનો ૬
- વખત વીચારીને રંડા, કરે દર્શનનું બાનું
 ઠમકતી ચાલ ચાલીને, લુલેશ્વરમાં ભરે પગલું. ૭
- નિહાળી ચારને નજરે, ધીમેથી ચાલ ચાલે છે
 હુંટાવા બહાર ચોવનની, ઘણી મનમાં કુલાએ છે. ૮
- જ્યા આગળ જઈને તે, ઉભી રહે છે ધુંધટ તાણી
 બતાવે ડાલ બીજાને, ઉભી છું આવતું જાણી. ૯
- ચારોથી તે લઈ નાણાં, લુટાવે માલ ચોવનનો
 ભરે પાછાં હવે પગલાં, ગહીને માર્ગ તે રેનો ૧૦
- વીતેલી રાત જોઈને, પતી તેને હવે પુછે
 હુંમેથાં આટલી મીઠી, કહે તું કયાંથી આવે છે ? ૧૧
- રાખીને મોંઢ ઠેકાણે, ધીમે સ્વરેજ બોલે છે
 થયાં દર્શન બહુ મોડાં, બુઠું રંડા અડાવે છે. ૧૨
- અધુરી વાત મારી જોઈ, નહીં કેા કોપણે ભાઈ
 છપાએ અંક બીજામાં, ધીરજ ધરજો તમે ભાઈ. ૧૩

ગાયન ૧૧.

શેઠ-શેઠાણીનો સવાદ.

(રાગ—ગઝલ)

શેઠાણી—અરે સ્વામી તમે મારાં, ઘડાવેા બંગડી ખાસ
 વળી હીરા તણી ચુની, ઠહો તમ લાવશો ક્યારે

શેઠ-અરે પ્યારી હવે મારી, સુણાવું વાત હું મારી
 નથી પૈસા કને મારી, કહે શું હું કહું પ્યારી
 શેઠાણી-ભક્ત કે દીનને આપો, છતાં અહીં આમ શું બાપો
 જમે તે આજથી કરીને, મને તો સર્વ આણી દો
 શેઠ-ભક્ત કે દીનને હું તો જમાડું જાત ને પાણી
 પણ નહિ પાસ છે મારી, રૂપીઆ નોટ કંઈ નારી
 શેઠાણી-રૂપીઆ સાઠ લાવો છો, વળી બીજું કમાવો છે
 છતાં માથું હલાવો છો કહો શું રીત એ સારી
 શેઠ-ખરચ સુંબઈ તણું મારી વળી ને ચર્ચએ બાબરી
 કહે શું હું રૂં પ્યારી નથી પાસ દ્રવ્ય મારી
 શેઠાણી નહિ લાવેલ તમે બહાલા, જરૂર હું જઈશ પીયર મારા
 પછીથી ચાચ તે કરજો, વળી તેથીજ મારે શું
 શેઠ-અરે રંડા કહું તુજને, થશે કંઈ હાલ મમસારા
 ભલે બને પીયર તારા, થશે કંઈ હાલ મમસારા
 શેઠાણી-પીયર શું કામ હું જાઉં, ઝડપથી ઝેર હું ખાઉં
 પછી વૈકુંઠમાં જાઉં, તહાં જઈ નામ દીપાવું
 શેઠ-ન પૈસો ઝેરનો ખવેચો, તમે જઈ રૂપમાં મરજો
 સુએ જઈ નર્કમાં કરજો. નહિ પ્રીતર તમે કરજો
 શેઠાણી-નહિ કંઈ નર્કમાં જાઉં, ઝડપથી મૃત હું થાઉં
 ચુસી તમ મીતને ખાઉં, ન સમજો જંપવા દેજી
 શેઠ-વહો છો શું ! અરે સાચું, ભુવાને હું જઈ સાચું
 ભડું મરચાંથી તુજ યાયું, ભુવાને હું જઈ સાચું
 સુણીને જોવું શેઠાણી, હૃદયમાં જુલ અઠગાણી

પતીને દાબમાં લેવા, કરે છે ઢોંગ એ કેવા
શીશો ઘાસતેલનો લાગી, અમુક્ય સાડી લીંઝવી
પછીથી કાંડી સળગાવી,--

શેઠાણી-કહું હું જંટ બળી જાઉં

ન જીવું હું સરી જાઉં, સ્ત્રીહત્યા જાળ આપીને
ચડાવે ફાંસીએ સરકાર, ન દેશે દોષ કંઈ મુજને
ઠગાયો સ્ત્રી ચરીત્રેથી, પતિ ન મર્મ કંઈ સમજ્યો

શેઠ—કહે હાર્યો હવે વહાલી, મુંને તું માફ કર શાણી

નિસાસો શું કરે નાંખે, મુકું ધાખાર ખીરો જઈ
સોમાજ શેઠ ધીર છે, રૂપે એક આનો લઈ
કરું ધન્ય પુરી તારી વસાવું બગલ સારી

હીરાનો હાર જે શું કર, સવારે લાવું હું ચત્તર

લેખક-લખાણ આનું રહું જાકી, લખી શું લાગ ખીજમાં?

આંખો બટ મુજ પુલી ગઈ, સ્વપ્નની વાત પુરી થઈ.

સમાપ્ત.

સુરતમાં છપાવાનું સંચક-શ્રી “અમિકા
વિજય” પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં દરેક જાતની સોપ-
ડીઆ, માસિકો, વીદ્યારુકો, હુદુઓ, લેટર પેપર
તથા દરેક જાતનું કલમીય કામ સસ્તું અને
સફાઈથી ટાઈમસર છોડી આપવામાં આવશે.

૫. બરાનપુરી બાગોળ લાલચાળી પોળ-સુરત.

વાપરો!

વાપરો!

પુષ્પ બહાર હેર ઓઘલ.

આ તેલ માથાના દુખાવાને નરમ પાડે છે
અને મગજને શાંતી આપી મગજ શક્તિને
વધારે છે અને વાળ નાના હોય અને ન વધતા
હોય તો વધારી નરમ અને સુંવાળા બનાવે છે
અમારું પુષ્પ બહાર હેર ઓઘલ એક વખત
વાપરી ખાત્રી કરવા ખાસ ભલામણ કરવામાં
આવે છે!

ઠેકાણું,

એન. સી. શાહની ફાં. ૦

ખલાસી ચકલા હરખચંદ કપુરચંદના

માળામાં પહેલે દાદરે

મુંબઈ નં. ૩

ભગવાનદાસ ચતુરસૂચની કું.

ઇમ્પોર્ટર્સ, એક્સપોર્ટર્સ મરચંડસ

—અને—

કમીશન એજંટસ.

અત્રે દરેક પ્રકારનો માલ દુનિયાના કોઇ પણ
બાગમાંથી આયાત થા નિકાસ કરી આપીએ છીએ. દ્રાક્ષ
પાણી જાતના વેપારને લગતી સૂચના તથા કામકાજ
કરીએ છીએ અમારા બાપો તદ્દન મન્યમ છે. એકવાર
કામ પાડી ખાત્રી કરો. એજંટ હી આપનારઓ તેમજ
ખીજઓએ પત્રવ્યવહાર નીચેને સરનામે કરવો.

ઓફીસ: સર મંગળદાસ મારઘાટ

મુંબઈ ૨.

અમારે ત્યાં છપાતી જુડી બુડી બુદેર્ગ બહિર ખખરના
પાનાં બાઉ આપવાના છે. વધુ વિગત માટે
નીચેને સરનામે મલો અથવા લખો: —

શાહ નાનચંદ છગનદાસ.

કે. ખલાસી ચક્રા દરખાંદ કપૂરચંદના માળામ
પહેલે દાદરે—મુંબઈ નં. ૦.

